

**MISSATGE DEL SANT PARE FRANCESC
PER A LA QUARESMA 2020**

**«Us ho demanem en nom de Crist: reconcilieu-vos amb Déu»
(2 Co 5, 20)**

Benvolguts germans i benvolgudes germanes,

El Senyor ens torna a concedir aquest any un temps propici per preparar-nos per celebrar amb el cor renovat el gran Misteri de la mort i la resurrecció de Jesús, fonament de la vida cristiana personal i comunitària. Hem de tornar contínuament a aquest Misteri, amb la ment i amb el cor. De fet, aquest Misteri no deixa de créixer en nosaltres en la mesura que ens deixem involucrar pel seu dinamisme espiritual i l'abracem, responent de manera lliure i generosa.

1. El Misteri pasqual, fonament de la conversió

L'alegria del cristià brolla de l'escolta i de l'acceptació de la Bona Notícia de la mort i la resurrecció de Jesús: el *kerygma*. En aquest es resumeix el Misteri d'un amor «tan real, tan veritable, tan concret, que ens ofereix una relació plena de diàleg sincer i fecund» (Exhort. ap. *Christus vivit*, 117). Qui creu en aquest anunci rebutja la mentida de pensar que som nosaltres que donem origen a la nostra vida, mentre que en realitat neix de l'amor de Déu Pare, de la seva voluntat de donar la vida en abundància (cf. *Jn* 10, 10). En canvi, si preferim escoltar la veu persuasiva del «pare de la mentida» (cf. *Jn* 8, 45) correm el risc d'enfonsar-nos en l'abisme del disbarat, i experimentar l'infern ja aquí a la terra, com lamentablement ens testimonien molts fets dramàtics de l'experiència humana personal i col·lectiva.

Per això, en aquesta Quaresma 2020 voldria dirigir a tots i cadascun dels cristians el que ja vaig escriure als joves en l'Exhortació apostòlica *Christus vivit*: «Mira els braços oberts de Crist crucificat, deixa't salvar una vegada i una altra. I quan t'acostis a confessar els teus pecats, creu fermament en la seva misericòrdia que t'allibera de la culpa. Contempla la seva sang vessada amb tant afecte i deixa't purificar per ella. Així podràs renéixer, una vegada i una altra» (núm. 123). La Pasqua de Jesús no és un

esdeveniment del passat: pel poder de l'Esperit Sant és sempre actual i ens permet mirar i tocar amb fe la carn de Crist en tantes persones que pateixen.

2. Urgència de conversió

És saludable contemplar més a fons el Misteri pasqual, pel qual hem rebut la misericòrdia de Déu. L'experiència de la misericòrdia, efectivament, és possible només en un «cara a cara» amb el Senyor crucificat i ressuscitat «que em va estimar i es va entregar ell mateix per mi» (Ga 2, 20). Un diàleg de cor a cor, d'amic a amic. Per això l'oració és tan important en el temps quaresmal. Més que un deure, ens mostra la necessitat de correspondre a l'amor de Déu, que sempre ens precedeix i ens sosté. De fet, el cristià resa amb la consciència de ser estimat sense merèixer-ho. L'oració pot assumir formes diferents, però el que veritablement compta als ulls de Déu és que penetri dins nostre, fins a arribar a tocar la duresa del nostre cor, per convertir-lo cada vegada més al Senyor i a la seva voluntat.

Així doncs, en aquest temps favorable, deixem-nos guiar com Israel al desert (cf. Os 2, 16), a fi de poder escoltar finalment la veu del nostre Espòs, perquè ressoni en nosaltres amb més profunditat i disponibilitat. Com més ens deixem fascinar per la seva Paraula, més aconseguirem experimentar la seva misericòrdia gratuïta cap a nosaltres. No deixem passar en va aquest temps de gràcia, amb la il·lusió presumptuosa que som nosaltres els que decidim el temps i la forma de la nostra conversió a Ell.

3. La voluntat apassionada de Déu de dialogar amb els seus fills

No hem de donar mai per descomptat el fet que el Senyor ens ofereixi una vegada més un temps favorable per a la nostra conversió. Aquesta nova oportunitat hauria de suscitar en nosaltres un sentit de reconeixement i sacsejar el nostre ensopiment. Malgrat la presència —de vegades dramàtica— del mal a la nostra vida, igual com a la vida de l'Església i del món, aquest espai que se'ns ofereix per a un canvi de rumb manifesta la voluntat tenaç de Déu de no interrompre el diàleg de salvació amb nosaltres. En Jesús crucificat, a qui «no havia experimentat el pecat, Déu, per nosaltres, li va carregar el pecat» (2 Co 5, 21), ha arribat aquesta voluntat fins al punt de fer recaure sobre el seu Fill tots els nostres pecats, fins a “posar Déu contra si mateix”, com va dir el Papa Benet XVI (cf. Enc. *Deus caritas est*, núm. 12). En efecte, Déu estima també els seus enemics (cf. Mt 5, 43-48).

El diàleg que Déu vol entaular amb tot home, mitjançant el Misteri pasqual del seu Fill, no és com el que s'atribueix als atenesos, els quals «en res no passaven el temps més de gust que contant o escoltant novetats» (Act 17, 21). Aquest tipus de parleria, dictat per una curiositat buida i superficial, caracteritza la mundanitat de tots els temps, i en els nostres dies es pot insinuar també en un ús enganyós dels mitjans de comunicació.

4. Una riquesa per compartir, no per acumular només per a si mateix

Posar el Misteri pasqual al centre de la vida vol dir sentir compassió per les nafres de Crist crucificat presents en les nombroses víctimes innocents de les guerres, dels abusos contra la vida tant dels que no han nascut com dels ancians, de les múltiples formes de violència, dels desastres mediambientals, de la distribució injusta dels béns

de la terra, del tràfic de persones en totes les seves formes i de la set desenfrenada de guanys, que és una forma d'idolatria.

Avui continua sent important recordar als homes i dones de bona voluntat que han de compartir els seus béns amb els més necessitats mitjançant l'almoïna, com a forma de participació personal en la construcció d'un món més just. Compartir amb caritat fa l'home més humà, mentre que acumular comporta el risc que s'embruteixi, ja que es tanca en el seu propi egoisme. Podem anar fins i tot més enllà, i ho hem de fer, considerant les dimensions estructurals de l'economia. Per aquesta raó, en la Quaresma del 2020, del 26 al 28 de març, he convocat a Assís els joves economistes, empresaris i *change-makers*, amb l'objectiu de contribuir a dissenyar una economia més justa i inclusiva que l'actual. Com ha repetit moltes vegades el magisteri de l'Església, la política és una forma eminent de caritat (cf. Pius XI, *Discurs a la FUCI*, 18 de desembre del 1927). També ho serà el fet d'ocupar-se de l'economia amb aquest mateix esperit evangèlic, que és l'esperit de les Benaventurances.

Invoco la intercessió de la Benaventurada Mare de Déu sobre la propera Quaresma, perquè escoltem la crida a deixar-nos reconciliar amb Déu, fixem la mirada del cor en el Misteri pasqual i ens convertim a un diàleg obert i sincer amb el Senyor. D'aquesta manera podrem ser el que Crist diu dels seus deixebles: sal de la terra i llum del món (cf. *Mt* 5, 13-14).

Francesc